

Διὰ τῶν μὴ ἀγαπῶν τὸν νόμον καὶ τὰ ἐν τῷ
 νόμῳ προσεπάθημεν· ὅχινα πὰ ὑπὸ μὴ
 τοῦ θῆσάνει τως μοιῶμεν· ἀλλ' ὅπως τῶν
 τειῶν ἐκάνων παθῶν τὸ ἀφορμῆς ποιεῖ
 νόμομεν· ὅδε φησὶ γρατόμενος ἐμ
 πλέκει τῆς τοῦ βίου πειραματέας.
 ὁ γὰρ μετὰ τῆς ἐμπλοικῆς τὰ πάθη καὶ
 σαθέλων· ὁμοίως ἔστι τὸ μετὰ χύρον
 σφενύον τὴ ἐμπυειομόν· ὁ δὲ ἀχρημῆτα
 ἢ δόξαν ἢ ἡδονὴν ὀρπιζόμενος πῶ πολλοῖς, ὅπως
 ἐγνωκεῖν ὅτι ἐὺ δὲ κηοσὺ διοικῶ ὁ θῶ τὰ περὶ μὴ
 ὅτιν ἀνεῖ τοῦ κῶλέγοντος, ὅτι ἀπὸς ὅδε
 ποτὶ ἀνεῖ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ὅδε
 σιμῶ ἀξίος, μὴ μὲν πολὺ χρημῆτα νόα τὸ
 ἀρημῆτα, ἀλλὰ καὶ ποιεῖ πᾶν τῶν δυνατῶν
 ἐνοργημῆτα· ὁ μὴ γινώσκων τὴν ἀλήθειαν,
 ὅδε ἀληθῶς πῶ ὅδε δῶ αἰ· ἢ τὰ γινώσκων, καὶ
 φύσιν περὶ γὰ τῆς πῶ ὅδε τῆς· ὡς πρὸς ἡ
 τῶν ὀρπιμῆτα ὁ θῶ ἀπὸ μὲν τὸ προσφύεσ,
 ὅπως καὶ τοῖς ἀντινοῖς λοπισμοῖς καὶ θέλωμεν
 καὶ μὴ θέλωμεν.

5

3

11

θ

1

1α

πρὸ δὲ τῶν
 καὶ ζοῦ
 τῶν
 νοῦ
 λαργυ
 ἐκφυλ
 φιλαργ
 Τρεῖς
 ἡδονῶν
 φιλῶ
 λήν
 καὶ φόν
 τὰ λο
 κρατῶ
 λυοδ
 καὶ μ
 ρετῶν